

РЕШЕНИЕ

№ 1159

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 15.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5250** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

5

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22220520001392-091-001/2710.2020 година, потвърден с Решение №587/12.04.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“, с който са установени задължения по ЗДДС в размер на 7561,13 лева и е начислена лихва в размер на 1732,27 лева.

Развитите в жалбата подробни оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Твърди се ,че дружеството- жалбоподател е представило всички необходими документи, визирани в нормата на чл.45 от ППЗДДС за доказване на декларираните доставки по реда на чл.7 от ЗДДС и неправилно органите по приходите са приели, че е налице нереалност на доставката и от там, че не е налице ВОД и са установили задължения по ЗДДС. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят- [фирма]-гр.С. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат М., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски. .

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт З., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №1428/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] К. Х. е назначена за държавен служител на длъжността- Главен инспектор по приходите, считано от 01.06.2009 година.

Със заповед № 1610/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] Г. Ч.- Д. е назначена за държавен служител на длъжността- главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 980.1/30.10.2012 година на Директор ТД на НАП- С. Г. М. В.- Н. е назначена на длъжността- Началник сектор „ Ревизии при ТД на НАП, считано от 01.11.2012 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 11.03.2020 година Г. М. В.-Н.– на длъжност- Началник сектор “Ревизии“възложила извършването на ревизия на [фирма] [населено място], определила състава на ревизиращия екип – Ц. К. Х.- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и А. Г. Ч.- Д. – главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Корпоративен данък за периода от 01.01.2017 година до 31.12.2018 година и ДДС за периода от 01.09.2017 година до 31.01.2019 година , срока, в който следва да завърши ревизията три месеца , считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 25.03.2020 година.

Със Заповед за изменение на ЗВР от 24.06.2020 година органът, възложил ревизията- Г. М. В.– Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ определила нов срок за завършване на ревизията до 25.08.2020 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 25.06.2020 година.

На 29.09.2020 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад № Р-22220520001392-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в РД.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 29.09.2020 година.

На 13.10.2020 година, дружеството-жалбоподател депозирало писмено възражение срещу съставения РД, в което подробно изложило несъгласието с предложението за установяване.

На 27.10.2020 година Г. М. В. – Н. на длъжност- Началник сектор„ Ревизии“ и Ц. К. Х. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22220520001392-091-001, с който установили задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно

посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 27.10.2020 година.

На 06.11.2020 година дружеството – жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция“ ОДОП“ срещу издадения РА.

На 14.12.2020 година между Директор на Дирекция “ОДОП“ и жалбоподателя е сключено Споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата , като срокът е съответно продължен от един до три месеца.

С Решение № 587/12.04.2021 година Директор на Дирекция“ ОДОП“ потвърдил обжалвания Ревизионен акт.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 15.04.2021 година.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт № Р-22220520001392-091-001/27.10.2020 година е издаден от некомпетентни органи и е нищожен.

Още с Определението за насрочване съдът УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ЛИЦЕТО Г. М. В.- Н. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТАЗИ ДАТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ,УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕЯ, ЛИЦЕТО Ц. К. Х. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР, РД И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА-Главен инспектор по приходите и е бил определен за ръководител на ревизията, лицето А. Г. Ч.- Д. към датите на издаване на ЗВР и РД е заемал длъжността- ГЛАВЕН инспектор по приходите, ЛИЦАТА,УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ,НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

По отношение на органа, възложил ревизията- Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор “Ревизии“ при ТД на НАП ответникът по жалбата не представи доказателства за това същият служител към датата на издаване на първата ЗВР и последващата от

24.06.2020 година, както и към датата на издаване на РА да е бил надлежно оправомощен от Директор ТД на НАП- С. за орган, който може да възлага ревизии именно на жалбоподателя. Наред с това не се представиха доказателства за това как Г. М. В. - Н. е определена да бъде именно орган по възлагане при извършване на ревизията на жалбоподателя / Протокол за случайно разпределение или друг документ, удостоверяващ, че ревизията е възложена именно на нея.

Доказателства за възложена компетентност на Г. М. В.- Н. от страна на Директор ТД на НАП- С. към дата 11.03.2020 година, към 24.06.2020 година и към датата на издаване на РА да бъде не само орган по възлагане, но и на жалбоподателя конкретно по делото липсват. Издадената Заповед за възлагане на ревизия от 11.03.2020 година и последващата заповед от 24.06.2020 година и Ревизионният акт са издадени при изначална липса на материална компетентност на възлагащия орган- Г. М. В.- Н., която не е притежавала компетентност да възлага ревизии и да издава ревизионния акт. Липсата на материална компетентност у органа, възложил ревизията и издател на Ревизионния акт го прави нищожен, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/.Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и.

Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор „ Ревизии“ - С. за извършване на нова проверка от компетентни органи.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е частично основателна. Жалбоподателят е представляван от адвокат, но в представеното Пълномощно липсва договорено възнаграждение. Представената фактура и банков превод за сумата от 720 лева по никакъв начин не може да доведе до извод, че това е размерът на възнаграждението, който е договорен, защото липсва представен Договор за правна защита и съдействие, от който да се установи какъв размер на възнаграждението е договорен. С представянето на списък на разноските по [чл. 80 ГПК](#), не отпада задължението на страната да представи и самия Договор, в който е уговорено възнаграждението. Горното е необходимо, за да прецени съдът дали е налице пълно тъждество между договореното и реално заплатеното възнаграждение, а в конкретния случай такива доказателства липсват. Съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начинът на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка/ аргумент от Тълкувателно решение по [Тълкувателно дело № 6/2012 г.](#) на ОС на ГК и ТК и разясненията по т.1 от същото не водят до извод, различен от горния. В този смисъл е Определение № 10681 от 28.08.2017 г. на ВАС по адм. д. № 8610/2016 г., VII о., докладчик съдията Д. М..

На тази плоскост, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 450 лева- заплатена държавна такса и депозит за вещо лице.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

РЕ Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт №Р-22220520001392-091-001/2710.2020 година, потвърден с Решение № 587/12.04.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“, с който са установени задължения по ЗДДС в размер на 7561,13 лева и е начислена лихва в размер на 1732,27 лева/ общ размер на задължението по РА е 9293,40 лева/ на [фирма] [населено място].

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ ПРИ ТД НА НАП-С. ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И

ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР. С. СУМАТА ОТ 450 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК, вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: